

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618010670
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7618010670.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovéj v trestnej veci proti obžalovanému C. Q. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/120/2018 zo dňa 5. 2. 2019 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 17. júna 2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému C. Q., nar. XX. XX. XXXX v J.,
trvale bytom A. XXX

u k l a d á

podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona per analogiam trest odňatia slobody v trvaní

2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 3T/120/2018 zo dňa 5. 2. 2019 uznal obžalovaného C. Q. vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že

v presne nezistený deň mesiaca október 2017 v blízkosti kaplnky pri obci Závadka, okres Gelnica, a dňa 31. decembra 2017 vo večerných hodinách pri ceste vedúcej do obce Závadka, okres Gelnica, opakovane vykonal pohlavné styky s maloletou L.H., nar. XX.X.XXXX, napriek tomu, že vedel, že nedovršila pätnásť rok svojho veku.

Súd mu zato uložil podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona per analogiam trest odňatia slobody v trvaní jedného roka a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 5. 2. 2019. V písomných dôvodoch uviedol, že uloženie trestu vo výmere jedného roka považuje za nezákonné. Podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR č.44/2017, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody a vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, možno uvedené ustanovenie per analogiam použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. poriadku (po prijatí vyhlásenia súdom), keďže páchatel neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bol akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Z obsahu uvedeného stanoviska je zrejmé, že mimoriadne zníženie trestu je v takom prípade limitované ustanovením § 39 ods. 4 Tr. zákona, v zmysle ktorého v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Za trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona zákon stanovuje trestnú sadzbu vo výmere 3 až 10 rokov.

Vzhľadom na konštatovaný rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona bolo u obžalovaného odôvodnené mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona maximálne o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, čo odôvodňuje u obžalovaného uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere najmenej dvoch rokov. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste prvostupňového súdu a uložil obžalovanému podľa § 201 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., 36 písm. l/ Tr. zák., 37 písm. m/ Tr. zák., 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., per analogiam trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym strážením.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný C. Q. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný, na základe čoho okresný súd riadnym zákonným postupom v zmysle § 257 ods. 1 a nasl. Tr. por. prijal toto vyhlásenie o vine a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vo vzťahu k samotnému výroku o treste krajský súd konštatuje, že zo strany okresného súdu došlo k riadnemu zisteniu všetkých okolností majúcich význam k určeniu druhu trestu a jeho výmery a to vrátane zistenia všetkých relevantných skutočností týkajúcich sa osoby obžalovaného a jeho predchádzajúceho života.

C. Q. bol v minulosti trikrát súdne trestaný s tým, že na jeho odsúdenie z roku 2014 sa vzťahuje fikcia neodsúdenia. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/6/2015 zo dňa 11. 3. 2015 bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie v trestnej veci sp. zn. 3T/125/2014, na ktoré sa vzťahuje už vyššie uvedená fikcia neodsúdenia. Ako to okresný súd správne uviedol, z hľadiska právneho významu je relevantné odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/93/2017 zo dňa 20. 9. 2017 pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený ako mladistvému trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Skúšobná doba začala plynúť dňa 7. 10. 2017 a trvala do 7. 4. 2019.

Okresný súd správne zistil rovnaký pomer a význam poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., keďže poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. je to, že obžalovaný sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval a priťažujúcou okolnosťou podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. je, že v minulosti už bol odsúdený.

Rovnako správne okresný súd uviedol, že za uvedený trestný čin podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. zákon ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere 3 až 10 rokov. V rámci ukladania trestu okresný súd vychádzal z toho, že síce obžalovaný trestný čin spáchal v priebehu plynutia skúšobnej doby podmienečného odsúdenia (4T/93/2017), avšak na druhej strane poukázal na skutočnosť, že je otcom dvoch maloletých detí, pričom jedno z nich je v jeho starostlivosti a zároveň prihladol aj na

následok trestnej činnosti a postoj obžalovaného k samotnej veci. Vychádzajúc súčasne zo stanoviska Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44/2017 zo dňa 27. 6. 2017 o možnosti mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. dospel k záveru, že trest odňatia slobody, ktorý mal byť obžalovanému ukladaný v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe by bol neprimerane prísny, pričom pre ochranu spoločnosti postačuje trest kratšieho trvania.

Krajský súd sa v tomto smere v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou okresného súdu týkajúcou sa aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., avšak nestotožnil sa s výškou uloženého trestu a to z dôvodov, na ktoré podrobne a vyčerpávajúco v písomnom odôvodnení odvolania poukázal prokurátor. V tomto smere krajský súd podotýka, že okresný súd síce v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o treste poukazuje na skutočnosť, že pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu nebol viazaný ustanovením § 39 ods. 4 Tr. zák., ale ustanovením § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zák., podľa ktorého nemohol obžalovanému uložiť iba trest odňatia slobody kratší ako 6 mesiacov, vzhľadom na dolnú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody, ktorá je v danom prípade menej ako 5 rokov, avšak v samotnom výroku o treste ako právny dôvod ukladania trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby uvádza ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam, na základe ktorých možno trest mimoriadne znížiť o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Za daných okolností, ako to správne uviedol prokurátor, pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a pri zákonom stanovenej trestnej sadzbe vo výmere 3 až 10 rokov tak prichádzalo do úvahy uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere najmenej dvoch rokov. Vychádzajúc z odôvodnenia okresného súdu je zrejmé, že okresný súd zamýšľal zrejme pri mimoriadnom znižovaní trestu aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. a v nadväznosti na to ustanovenie § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zák. Ako je to však z výroku o treste napadnutého rozsudku zrejmé, okresný súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam, na základe čoho bolo uloženie trestu odňatia slobody vo výmere jedného roka nepodmienečne v rozpore s týmto ustanovením.

Krajský súd zohľadniac všetky relevantné skutočnosti pre uloženie druhu trestu a jeho výmery, vrátane okresným súdom konštatovaných osobných pomerov obžalovaného a jeho predchádzajúceho života dospel k záveru, že mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam v zmysle vyššie citovaného stanoviska Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a tomu zodpovedajúci trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov nepodmienečne zohľadňuje tak charakter a závažnosť predmetného trestného činu, ako aj priznanie sa obžalovaného, jeho osobné pomery a predchádzajúci život, resp. takto mimoriadne znížený trest spĺňa, podľa názoru krajského súdu všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Rovnako ako okresný súd, aj krajský súd obžalovaného na výkon trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu pre iným úmyselný trestný čin.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.